

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dl Carol Schuler în București, strada Laberint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Teorii jidano-maghiare.

Nu pentru a convinge publicistica maghiară, scriem noi adese-ori în contra ei. Ar fi o naivitate să credem că ea se poate, că vrea a se convinge. Sofisme ei merită totuși deplină atenție dintr'un alt punct de vedere. Ele se răspândesc, intră în publicul maghiar, impresionează adese-ori și pe nemaghiari, devin în tot cazul forțe sociale, în fața cărora stau oamenii noștri; acestea trebuie să fie totdeauna perfect lămurite asupra valorii lor și prin urmare ziarele naționale trebuie să vorbească, mai ales atunci, când sofisme câștigă un aspect de probabilitate, pentru o parte de cetitori mai puțin controlabili.

„Pester Lloyd” a reușit să fie întrucâtva „probabil” cu articolul său dela 19 Septembrie. Să revenim în acest articol, care-i croit — ca să aibă „probabilitate” — pe talia lui Bismarck.

La ultima vizită pe care Germanii din Posen i-au făcut-o lui Bismarck, marele cancelar a vorbit despre naționalitatea polonă din Posen. Actualul guvern n-o asuprește ca Bismarck, ea ridică capul și Germanii din Posen sînt în urma acestui fapt cam nedumeriți. Au mers deci la Bismarck, pentru a protesta, precum zice organul cancelarului, în contra „presupunerii că germanismul din provincia Posen aproabă politica polono-filă a noului curs.”

Este o nevoie provincială, este teama de a fi lipsiți în lupta lor pentru existență, de scutul de până acum ce-i duce pe acești Germani la Varzin. Ei au primit un răspuns mângâios și presa germană alarmată a pornit o generală agitație în contra politicii favorabile Polonilor.

Situația este analogă cu a Maghiarilor din Ardeal, care totdeauna au tipat alergând la Pesta după ajutor la nevoie, la slujbe, plăceri și ce le mai trebuiește lor. Analogia nu o mărturisește „Pester Lloyd”, o ghicim noi, și ea până aici este demonstrabilă, încolo — e o mare deosebire.

În Ardeal nu se găsesc ca în Posen nobili conspiratori ca șlehta polonă; nu se găsește o comisie de colonisari, care să admită Români ca coloniști, cum azi se admit în Posen Poloni, ba din contră; nu se află preoți maghiari, care să propage romanisarea, cum în Posen se află, după spusa chiar a lui Bismarck, preoți germani care ajută pe polonisatori; nu se află arhiepiscopul catolic și mare patriot Stablewski, ci Miron și Szabó; nu o funcționime care

să proteagă la ordin mai înalt polonismul. Deosebirea este prin urmare foarte importantă. Maghiarimea se sporește sub scutul tuturor legilor și guvernelor, vieșă ei nu-i nesigură, ci îmbuibată.

Și totuși „Pester Lloyd” găsește că-i potrivit ca din ce-a zis Bismarck relativ la o reală nevoie să facă o maximă de stat pentru motivarea aspirațiilor hegemonice ale Ungurilor.

Este prin consecuență o urmare firească a silurii argumentației, ca această maximă să fie apoi motivată într'un chip în parte fals, în altă parte ridicol.

Ridicol este să admiți că ce pot face 38 de milioane Germani față cu 2 milioane Poloni, își pot permite a face 7 milioane Maghiari față cu 14 milioane nemaghiari. Asupra acestei măturisite silurii ce o cere Bismarck în puterea numărului nu mai insistăm. Comparația Maghiarilor cu el este o bună aducere aminte de fabula, în care creapă o broască ce se umflă și care începe cu versul:

Broasca mică cât un ou
A văzut pascând un bou etc.

Și totuși Bismarck este mai nobil. El a motivat cererea sa cu o înțeleaptă frază, pe care o vom cita noi, căci foile maghiare au motiv să o evite. Frasa aceasta sună:

„Noi ne-am mărginit în aspirațiile Germaniei la cât este necesar pentru existența noastră, pentru libera respirație ca mare națiune ce sîntem în Europa.”

„Libera respirație” nu se poate face cu un vecin ca Franța, care avînd Alsacia și Lorena amenință zilnic punctele Stuttgart și München; ea nu se poate face avînd un vecin ca Polonia reinviată, care „spriginită de alte națiuni europene” ar reclama Prusia vestică, Danzig și Thorn; și, adăuse Bismarck, „nu mai știu ce ar mai pofi ușor iritabilul spirit polon.”

Bismarck are motive. Dar Ungurii? Nu „răsuflă” ei „liber”? Nu au tot ce-i „necesar” ca să fie tari și mulțumiți? În loc de Franța și Polonia — ei pun, pentru a-și completa comparația daco-românismul, acel curent, pe care o zi mai nainte Kálnoky îl numise o „fanfaronadă”. Sînt ridicoli, dar aici — și mișei.

Austro-Ungaria este un imperiu bogat în „irredente”. Noi Românii din Ardeal și Ungaria sîntem irredentiști; liberalii, Polonii și Rutenii tineri susțin că și Românii din Bucovina sînt irredentiști; în Galiția susțin Polonii, că între Ruteni se află o irredentă rusă;

în Vest există o irredentă germană, pe care meru o denunță Cehii și Germanii catolici-conservativi; irredenta italiană este pilda tuturor și deci veche și tare!

Sărmană împărăție! Dacă ar fi așa, nu credem, că Austria ar fi un factor tare, care să mai facă și planuri mari orientale. Rătăcirii pot să se ivească, dar sinceri fiind, vor zice și Ungurii, că toate aceste acuse servesc la motivarea asupririi.

Asemănarea cu explicabilul, realul motiv al lui Bismarck nu poate să reziste deci nici ea.

Altul trebuie să fi fost deci motivul lui „Pester Lloyd”, de a scrie un articol atât de vulnerabil ca logică, și atât de subred ca material de combinație. Credem că acest motiv l-am ghicit cu destulă ușurință.

„Pester Lloyd” scrie o frază, pe care este bine să o cunoaștem. El o prezintă ca o abstracție dela cazul lui Bismarck, deși, precum vom arăta, altceva este ea.

El zice:

„Totuși nici o putere de stat nu poate suferi, ca suveranitatea sa să fie pusă la îndoeală, ca integritatea teritoriului ei să fie contestată. Și în numele naționalității nu se poate face această pretensiune, cum nu se poate nici pe temeiul altei teze ori doctrine. Ideea de a îndrepta hotărârile politice ale statelor europene conform hotărârilor limbistice, nu e mai puțin distructivă și revoluționară ca nebunia anarhistă. Din sensul și spiritul conștiinței moderne de stat urmează, că consolidarea statului este mai presus de toate, că el poate face totul în interesul construcției sale, poate chiar să facă dependentă de consimțământul său chiar și o diplomă de învîțător. E potrivit cu conștiința modernă a zice: Există numai un drept al statului, nu există un drept al naționalităților.”

Unde sîntem ajunși dela „libera respirație” a lui Bismarck până la: „nu există un drept al naționalităților”!

A vorbi de această „conștiință modernă” este, dacă nu o mișelie, de sigur o perfectă nebulie. Afară de Ungaria n'am cetit nicăieri, în nici o carte de drept, de filosofie, de etică, de istorie, că a sugruma naționalitățile înseamnă a face o deducție din plenitudinea suveranității de stat modern; și peste tot observăm un progres al consecvențelor din principiul de egalitate și libertate, ear' nu ce zice alcătuitorul acestei minciuni din „Pester Lloyd”.

Adevărul este, că în acest sens au voit și voesc Ungurii să resoalve chestiunea de naționalitate. Au deci în

legea lor, că sîntem „o națiune” și s'au pus apoi să ne și facă, maghiarisându-ne. În fața principiului de libertate națională ei au pus principiul de stat național; l'au pus demult, dar pentru aceea statul lor nu a devenit mai național decît era la 1868, când l'au pus în așa zisa lege de naționalitate.

Isolați cu acest principiu ziaristul maghiar a crezut, că în cuvîntarea lui Bismarck a găsit o pildă clasică pentru politica ce o fac Ungurii și s'au pus deci să dovedească celor naivi că — Bismarck îi apără pe ei înaintea Europei!

Ca efect final traducem verbal frasa aceasta, ca să poată fi crezută:

„Fără a ave în vedere dușmănia, căreia îi este expusă ideea de stat maghiar din partea agitatorilor daco-români, o autoritate atât de înaltă ca prințul Bismarck, a osândit pe contrarii noștri, l'a înferat oare-cum în fața Europei.”

Nu rideți, dacă se poate. Aduceți-vă însă aminte, că cine se spriginește pe astfel de cărji, va căde de sigur în groapă.

Adresa de recunoștință domnului V. A. Urechia.

D-șoarele române din Blaj au trimis ilustrului apărător al cauzei noastre următoarea adresă:

Ilustrului domn Dr. V. A. Urechia, președinte al Ligii pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

Vocea ce D-Voastră o ridicăți de atâtea-ori cu atîta demnitate, munca D-Vostre uriașe și neobosită ce o desvoltați pe toate terenurile pentru izbăvirea cât mai ferice a sfîntei noastre cauze, ne face ca și noi țetele române din centrul cultural de odinioară al românismului, să ne luăm voce a Vă adresa aceste câteva șire, ca manifestăriune a sentimentelor noastre de mulțumire, recunoștință și admirațiune cu care Vă datorim totdeauna. Da, și pe dreptul, căci ce e mai nobil și mai măreț decît a lupta pentru descurajarea unui împilat popor, a lupta pentru validitatea eternelor legi de drept și echitate! Avîndu-Vă, de președinte, și mai departe în fruntea acestei nobile mișcări, va fi pentru noi o mîndărie, o bucurie și mai presus de toate un neprețuit factor de încurajare. Deși puține cuvinte, fiți însă încredințați, venerabilele dle președinte, că sînt efluzul celor mai sincere și curate sentimente.

După acestea primite, Vă rugăm, încredințarea profundă noastre stime ce V-o păstrăm.

Blaj, 22 Septembrie 1894.

Elena de Ciato, Virginia Solomon, Elena Sanction, Neti Vancea, Elena Nistor, Aurelia Bariț,

Elisa Bodocan, Georgina Bucșa, Melania Brîndușan, Silvia Moldovan, Elena Hossu, Hortensia Groze, Eugenia Ioanovici.

Conferența

interparlamentară dela Haaga.

(Raport special al „Tribunei”.)

Afară de 2 ședințe de comitet de delegați ținute la 3 și la 7 Septembrie, conferența a ținut ședințe câte două pe fiecare zi în zilele de 4, 5 și 6 Septembrie.

În aceste ședințe de plenum s'au aprobat statutele definitive ale conferenței interparlamentare cuprinse în 14 articole.

Articolul mai important, modificat fu cel care în proiect purta nrul 9. Aci se decide, că fiecare grup parlamentar, decît fiecare națiune nu poate avea drept, decât la 6 voturi la 100 de membri ai parlamentului la care aparține. Ori-ce fracțiune mai sus de 50 dă drept la un vot.

În locul acestei redacțiuni Germania spriginită de Austria, a cerut, ca votarea să fie pe nrul de populațiune. Cu acest sistem statele mici erau majoritate de statele cu o cifră de populațiune mare. Delegații popoarelor mici s'au înțeles și au isbit, ca să modifice această redacțiune a articolului 9. Cu majoritatea voturilor și cu marea neplăcere a Germaniei și Austriei s'a admis, că votarea se va face pe naționalități, câte un vot de națiune. Deci statele mici, care la număr sînt mai multe decît cele mari, au șanse de a-și vedea ascultate cererile lor.

Regulamentul biroului interparlamentar s'a lăsat de conferență a se aproba numai de birour. În birourul parlamentar dintre statele carpato-balkanice nu era decît un singur reprezentant, dl V. A. Urechia, care reprezenta România, Serbia și Grecia. Dl V. A. Urechia a arătat imposibilitatea unei așa situații și au cerut direct reprezentanți Greciei, Serbiei, dar și Bulgariei. Dl Rahusen și alți câțiva s'au opus, ca să se facă invitare Bulgariei de a lua parte la conferența interparlamentară, dar după o nouă vorbire a dlui Urechia, Bulgariei i-s'a recunoscut acest drept. Să sperăm că la Bruxelles vor merge mîna în mîna delegații Greciei, Bulgariei, Serbiei și României!

Al 3-lea punct din ordinea de zi a fost „preparațiunea unui proiect de organizațiune a unui tribunal arbitrar-internațional”. Raportorul proiectului Stanhoppe (Anglia) n'a adus o lucrare definitivă și după desbateri importante, la care luă o parte activă și dl deputat Porumbaru cu frumos talent, s'a decis numirea unei comisuni speciale, care să studieze și formuleze proiectul tribunalului arbitrar.

Al 4-lea punct din program era cam același lucru ca și al 3-lea. Dl Triarieux (senator francez) și marchizul Pandolfi prezentă o moțiune, ca: „conferența interparla-

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Amor în gală.

(Din jurnalul unei domnișoare de onoare).

Traducere după I. v. Băloș.

(Urmare).

3 Aprilie.

Cu toate acestea era pe cale rătăcită! Astăzi după dejun mă chemă la domnia-ei. „Käthe”, începî ea privindu-mă scrutător, „te interesezi de Doverow.”

„Nici pe departe!” gîngăvii eu.

„Vreau să știu. Îi iubesci? Da sau nu?”

„Prințesă!” exclamai eu cu reproș.

Ea făcî un pas înapoi și exclamă neînsemnatul ei „Ah!” de surprindere.

Observase că aș pute să mă pronunț.

Părea năcăjită, apoi lăsă curs liber unei emoții duioase și mi-se spovedi.

Dela început încă visa de Egon Doverow, povesti ea cu un zîmbet fermecător. Baronul însă e prea pasionat și mohorît, așa că îi face grije și frică. O maltratează puțin.

„Cum, îndrăznește!” strigai eu.

Atunci prințesa mă privi pe sub genele ei blonde, parcă ar fi zis: „Asta n'o înțelegi tu, bun copil.”

„Și ce sfîrșit va avea tot lucrul?” întrebai cu jumătate vocea.

Oftă. „Natural trebuie să-ți fac un sfîrșit”, zise ea trist. „Tata și mama vor să mă mărite cu prințul Gustav!”

„Și d-ta te învoiești?”

„Da, de sigur”, zise cu liniște.

„La tot cazul, prințul nu trebuie să aște nici-odată simpatia mea față cu Doverow. Pot să contez pe tine, mititico?”

Făcî un gest de afirmare. N'am putut zice nici o vorbă.

Prințesa Hedwig îmi netezi fruntea desmerdându-mă. „Te-ai făcut palidă de tot, Käthe. Așa o persoană mică impresionabilă! Ce ar zice buna noastră Klettenhofen?”

„Vai, Dumnezeule, de aș fi trecut numai peste toate!”

5 Aprilie.

Se vede, că l'a înștiințat cumva, că și eu sînt introdusă în chestia lor. Astăzi pe promenade d-l de Doverow s'a apropiat de mine și mi-a șoptit: „Domnișoară, te conjur, ajută-mi!”

Tăcui, parcă n'aș fi auzit nimic și m'am întors. El însă a luat tăcerea mea drept consimțire, căci începî cu mai multă stăruință: „Trebuie să vorbesc cu prințesa. Vrei să-mi stai în ajutor?”

Atunci mă supărai rău și îi zisei aspru: „Nu pot și nu vreau să-ți ajut.”

N'a mai încercat să mă agrăească.

Nu e o frumoasă idee, să ajut pe viitoare mireasă a prințului Gustav la o înfal-

nire cu un altul? Vai, Doamne, nu mă mai pot orienta în această lume plină de minciuni.

10 Aprilie.

S'a întîmplat scandalul! Cum a și lăsat să ajungă lucrul până acolo!

Dacă a avut tăria să renunțe la bărbatul iubit, de ce n'a rupt ori-ce legătură?

Îmi făceam toaleta, adevărat cetiam într'un jurnal de modă, pe când cameriera îmi netezia părul, voiam să zic mi-l peria. Fără veste se repede Klettenhofen, roșie ca o poconie și gîfăind ea o locomotivă de munte, în odaie.

„Unde e prințesa?”

„Nu e aici”, zisei eu. De spaimă însă mi-a căzut jurnalul din mîna. Sculându-mă de pe scaun am simțit, că-mi tremură genunchii.

Klettenhofen s'a trîntit pe mica mea canapea, așa că a trîsnit în toată puterea. Își eșise din fire, așa cum n'am văzut-o nici-odată. Își uitase chiar, că nu mă poate suferi.

„Frumoasă întîmplare!” gîfăia ea. „Dacă observă ceva Alteța Sa Regală, mor!”

Am concediat cameriera și mi-am împletit singură părul. Într-acestea contesa îmi povestea, că prințesa a fost văzută în parc cu un domn.

Ea, Klettenhofen, se înțelege, n'a crezut, cu toate acestea a trimis sub un oare-care

pretext după prințesa, pe care o credea ocupată cu toaleta.

Trimisul a găsit cuibul deșert. Fă-mi d-ta plăcerea, d-șoară de Rosen, și grăbește la — lac! Dar' pentru Dumnezeu, nu prin fața, ci pe după boschet, ca să nu te vadă cineva din castel. Spune-i prințesei, că a atras atențiunea asupra ei. Dacă vî vede cineva venind împreună, se pot nimici dovezi. Grăbește însă, bunul meu copil! Dacă află ceva Alteța Sa Regală, mor!

Până când ea vorbea, îmi arangiasem deja părul și-mi desbrăcasem haina de dimineață. Iute am pus pe mine o blusă și încheindu-mă pe scări, am alergat afară. Cameriera găfăia după mine și-mi aduse mînușile și pălăria. Mulțumesc lui Dumnezeu, că fugi pot destul de bine. Într-o clipită am fost lîngă lac.

Verdeața era încă trăgădă de tot, așa că de departe am văzut rochia trandafirie de dimineață a prințesei.

Sedea pe banca de peatră, la picioarele Tritonei, sub crîngul bătrîn. Doverow stă zăimat de trunchiul arborelui și-i vorbea cu multă insistență.

Natural, uitaseră locul unde se aflau și timpul înaintat.

Îmi era rușine de rușinea ei și de prezența mea acolo. Un moment am gîndit că trebuie să mă întorc și să fug departe.

Trebuia însă să fie.

M'au observat numai când am fost aproape de tot de ei. Din pricina sgomotului apei ce țîșuia din scoicele Tritonei și cădea în lac, nici nu-mi auziseră pașii.

„Alteță”, zisei eu, abia putînd respira din cauză că alergasem, „este timpul suprem pentru îmbrăcat. M'au trimis să vă aduc aminte.”

Se făcî albă ca marmora, nu-și perdîu însă prezența. „Cum ne-am adîncit în conversație, baroane”, zise ea cu un zîmbet și se scula.

Cu pași repezi, și fără a se mai uita la Doverow mergea lîngă mine.

„S'a simțit absența mea?” zise ea cu vehemență.

„I-am repetat, ce mi-a ordonat Klettenhofen.”

„Fatal, fatal de tot!” murmură ea.

„Într-adevăr e timpul suprem să fac un sfîrșit!”

Oftai și gîndii: numai e ceva cam târziu! Mi-se pare că Klettenhofen a făcut ceva cu ciarnicurile, altfel era imposibil să fim gata la timpul convenit.

Așa însă am fost gata; numai că ea m'am grăbit grozav, și d-na prințesă a zis:

„Mica Rosen își neglijează exteriorul!”

Ei, dar' Klettenhofen știa de ce, și mă cruță de astă-dată cu morală. (Va urma.)

mentară exprimă dorința (le souhait), ca puterile să se înțeleagă pentru întrunirea unui congres internațional, al cărui scop ar fi în special de a studia procedurile de arbitraj propriu, a rezolva într-un mod pacific toate conflictele ce s'ar pute naște între state.

Această propunere față cu aceea a lui Stanhope: „double enefloi”. Englezii, ba și mulți Germani o combat. Românii, Italianii, Danezii, Svedezii, Portugali. . . se unire cu propunătorii, măturisesc, cam din „parti pris”. . . Ea trece.

Atunci dl Urechă propune, ca această decizie să fie comunicată de biroul permanent al conferinței dela Berna preșidenților corpurilor legiuitoare, ear' să nu se lase a se comunica numai de către membrii grupurilor în camerele lor respective. „Altă autoritate poate avea comunicațiunea biroului nostru general, decât ar avea comunicațiunea mea.” Dl Houzeau (Belgia) susține propunerea lui Urechă și mai mult, zicând, că toate chestiunile, ce se tratează în conferința interparlamentară, să le comunice biroul din Berna la toate corpurile legiuitoare. Dl Trarieux combatte aceste 2 propuneri, zicând, că s'ar desconsidera conferința interparlamentară, dacă comunicațiunile biroului general ar fi nepolitice primite de vre-un parlament.

Dl Urechă replică arătând, că: „de altmintearea tot de utopiști vom fi calificați, dacă nu vom putea a comunica formal și deschis părerea noastră. Trebuie să facem noi înșine educațiunea parlamentelor în sens de a ști, că noi existăm și că cugetăm... Cogito ergo sum! . . . Bine, se vor găsi poate biurouri de parlamente, care vor pune la dosar cu un suris de pesimist pe buze comunicațiunea biroului nostru, dar' dacă de aceea biurouri rău crescute ar exista undeva, nu credeți, că ele mai reverențioase vor fi cu o comunicare făcută de d-voastră toți prin biroul d-voastră decât vor fi respectuoase pentru comunicațiunea, ce li-ar pute face direct vre-unul din membrii conferinței noastre și membru în acel parlament? . . .”

Cuvântarea lui Urechă, spriginită bine de Belgia, Italia (Pandolfi) și de unii Englezi, fu admisă în sens, ca biroul general să aște formula realizării comunicației.

Dl Urechă comunică apoi conferinței scrisoarea ce a primit-o dela St. Boskovic, fost ministru al Sârbiei la București, prin care explică situațiunea, în care se află parlamentul Sârbiei și imposibilitatea de a lua parte de astă-dată la conferință, promițând a fi la postul lor și Sârbii în anul 1895.

Se ia act.

Al 5-lea punct din program fiind moțiunea germană a domnului Dr. Hirsch și Baumbach, prin care propun din nou: „protecțiunea proprietății private pe mare în timp de război”.

Mare furtună a ridicat această propunere, domnii Trarieux, Hubard și mai ales comitele Douville de Maillefeu au combătut-o cu mare violență, arătând numai, că era un mijloc ingenios, găsit de Prusia, ca să-și transporte armele, munițiunile de război cu înlesnire și neimpedecată în timp de război. Cum! strigă domnul Trarieux, cum? va fi armatelor vor uca iertat să arză, să prădeze, să nimicească orașe, sate, proprietăți private și vor beneficia privații de siguranță pe apă? Unde e logica? Logic e să nu mai fie războaie, dar' pe cât timp războaie sunt, Franzeii nu pot admite propunerea germană.

Foc mare se aprinde! Englezii sînt cu Germania și cu Austria. Cam într'acolo plutesc și Olandezii. Atunci Francezii văzând, că vor fi învinși, părăsesc fără nici o manifestare sala. . . Românii se abțin dela vot.

Cu membrii rămași prezenți se votă însă propunerea dlor Hirsch și Baumbach. Vail ea va rămâne un „pium desiderium”, pe cât timp Franța nu o va admite.

S'a mai făcut o propunere, afară din program, ca să fie invitate statele a desarma. Dl Rahousen combatte, împreună cu alții, asemenea propunere, negăsindu-o practică și admisibilă. Ea fu înlăturată.

Al 6-lea punct din program era moțiunea domnului Bayer (Danemarca) „privitor la neutralizațiunea statelor, care doresc să fie declarate neutre”.

Dl Bayer o retrage și o amână pe altă dată, înțelegând, că terenul nu era încă bine pregătit. Nici Românii nu erau decizi a o admite, căci neutralizarea va să zică centralizarea „ne varietas” a unei stări etnice și geografice; apoi România n'a ajuns în evoluțiunea aceea, unde să dorească centralizarea și asigurarea ei prin neutralizare.

Al 7-lea punct din program se referia la o moțiune de mulțumire presei din toate țările, care au ajutat conferința interparlamentară. Ea fu votată în unanimitate.

Al 8-lea punct fu moțiunea domnului Pandolfi și Trarieux dând un vot indirect de blam Ungurilor.

V'am vorbit despre marele ei succes și de absentarea dela vot a dlui Pázmány.

(Va urma.)

Delegațiunile.

Sedința dela 21 Septembrie a comisiunii pentru afacerile de război ale delegațiunii ungare.

Mai toată sedința aceasta a fost ocupată cu discuția asupra academiei militare a treia de înființat în Ungaria, pentru care academie ministrul de război Krieghammer pusese în budgetul său din anul viitor o sumă de 40.000 spre studierea chestiunii și pregătirea planurilor.

Abrányi Cornél, într-o vorbire plictisitoare prin lungimea și desvoltarea pentru a suta-ora a principiilor partidului său (aponyist), stăruie mai întâiu asupra înființării unei academii militare în Ungaria, care să întreprindă spiritul național în tinerimea ungară, s'ar mulțumi însă și cu una în care limba de propunere să fie germană, pentru a nu strica limba armatei, căci dacă aceasta va înceta a fi, atunci în Cisleithania limba germană ar înceta a fi „limba guvernului” (adeacă nu a statului) și aceasta ar periclita chiar și dualismul.

La sfârșit adresează ministrului de război o interpelare destul de confus concepută, al cărei sens este cam următorul: dacă guvernul ungar ar înființa pe cheltueala proprie și în cercul său de drept institute de educație militară (cu limba de propunere maghiară), cum ar proceda ministrul cu oficerii eșii din astfel de institute?

Ministrul n'a dat în sedința aceea răspuns.

Contele Ferd. Zichy crede suma de 40.000 fl. pentru lucrări pregătitoare ale academiei de înființat de prisos și de aceea e pentru ștergerea sus pomenitei sume.

Ghyczy e de părere, că într'un an nu se pot face toate pregătirile și planurile, de aceea recomandă să se dea ministrului mai mult timp pentru acest scop.

Referentul Münich Aurel spune între altele:

„Ministrul de război a zis, că n'a sosit încă timpul potrivit pentru clădirea unei a treia academii militare; aducând între altele spre dovadă, că în academiile actuale se însușă atât de puțini aspiranți, încât până acum nu s'a întâmplat nici un caz în care vre-un peștor ar fi fost refuzat din cauza lipsei de loc; așadar, dacă s'ar mai înființa o a treia academie, ar fi foarte dubios, dacă s'ar insinua un număr îndestulitor în ea”.

Ministrul însuși spune, că o astfel de academie costă mai multe milioane, deci n'a putut deocamdată să facă altceva decât a se apuca numai de pregătiri.

Sedința dela 22 Septembrie.

Când vine la rînd articolul din budget despre înființarea unei noue școale de cadeti (a XIV-a) în Kamenitșe, lângă orașul Pardubitz din Boemia, se scoală baronul Rudnyásky, cugetând că ar fi mai bine să se înființeze o astfel de școală printre Sécui.

Ministrul de război Krieghammer spune, că privitor la crearea viitoarei, adeacă a XV-a, școale de cadeti s'au făcut negocieri deja cu orașul Lemberg, care e gata a aduce jertfe destul de însemnate pentru a căpeta o astfel de școală. Chestiunea înființării unei școale de cadeti în Țeara-Sécuească nu e străină pentru ministrul, dar' din „cauze geografice ministrul are unele temeri destul de remarcate”. La școala de educație pînă în n'ar trebui să stea departe de copiii lor, ear' în tîneturi departate atât profesorii cât și școlarii perd lesne contactul cu lumea; ear' pe deasupra cei dintîiu încă și contactul cu dragosul lumii și științei.

Hegedüs nu e mulțumit cu această explicație și ar dori, ca ministrul să se informeze mai bine despre Țeara-Sécuească. Laudă pe urmă capacitatea Sécuiilor pentru cariera militară.

Ministrul spune apoi, că pe baza celor spuse de către Hegedüs se va informa din nou despre împregiurările de acolo și va lua conform hotărîrea.

Münich întreabă, dacă în viitoarea școală de cadeti în Kamenitșe limba maghiară va fi obligată? și cere și el școală de cadeti pentru Sécui.

Ministrul răspunde, că orașul Kamenitșe de aceea a fost ales pentru amintita școală, fiindcă acolo există deja o clădire potrivită pentru acest scop și de aceea cheltuielile sînt cu mult mai mici decât în altă parte.

Toate cererile ministrului apoi au fost votate rînd pe rînd, de multe-ori chiar și de delegații opoziționali.

Lucru de căpetenie: Șovinismul guvernamental și opozițional rămân și de astă-dată fără academie și Sécuii fără școală de cadeti.

Miscarea săsescă.

Înregistrăm la acest loc o nouă voce săsescă, care pledează pentru o acțiune comună a poporului săsesc cu naționalitățile nemaghiare. „Bistritzer Zeitung” dela 22 Septembrie n. publică sub titlul „Un cuvînt serios în timp serios” următorul interesant articol:

Ziarul constată, că prin politica sa de până acum poporul săsesc și-a atras numai disprețul atât al rasei domnitoare, cât și al naționalităților nemaghiare.

Apoi continuă:

„În străinătate oamenii se ocupă deja cu întrebarea, că oare poporul săsesc a renunțat la conștiința sa națională? La această întrebare se răspunde cu „da”, întrucît politica sa a suferit o schimbare însemnată. Pe când prin anii 70 și 80 a luptat atât de vitejește pentru drepturile sale, de pe la anii 90 înceace a scăzut însuflețirea și anume aceasta se observă dela congresul săsesc înceace, al cărui program poate fi încă numit național, dar' învalvă o păgubire însemnată a manifestării vieții politice. A considera consolidarea economică de o condițiune fundamentală a dezvoltării unității naționale, aceasta a fost un cântec de somn periculos, o eroare mare: lăsarea, acea abstenență neiertată și-a arătat roadele sale triste în faptul, că Sașii au votat prin cei 13 deputați ai lor pentru proiectele bisericești, deși acestea învalvă o grea vătămare.

„Această convingere e și dispoziția temeinică, care actualmente umele de durere sufletul fiecărui Sas adevărat. Pretinderea se simte, că acea politică de oportunitate, care ne-a împins în brațele partidului guvernamental, nu a produs nimic, de tot nimic palpabil, nu poate să dovedească nimic, despre ce s'ar pute zice: Vezi, aceasta am mîntuit-o din gura șovinismului ce înghite totul.”

După-ce arată cum prin această politică poporul săsesc și-a atras pe lîngă disprețul rasei domnitoare și o aspră condamnare din partea naționalităților nemaghiare, zice:

„Actualmente suflă negreșit un vînt mai răcoritor: în fruntea tuturor bravul ziar „Kronstädter Zeitung” chiamă pe toți matoșii pe bord la luptă sfîntă pentru dreptate. Nu înzadar se indică la liga universitarilor noștri, la convenirile bărbatilor mai tineri, care și-au propus ca scop cultivarea intereselor sasești. Încetul pe încetul se umflă ear' vînturile debălate dela corabia conștiinței noastre naționale, cu toate neplăcerile unor bătrîni în doelnici, care cred că au luat în arînd infailibilitatea și că trebuie să arete puterilor mai tinere neîncredere.”

Vorbind apoi de întrunirea dela 27 Septembrie a comitetului central al partidului săsesc zice:

„Fără îndoială se va aduce în discuție și o eventuală alăturare la politica naționalităților, care reclamă o discuție serioasă.”

La sfârșit ziarul pledează pentru alianța cu naționalitățile, zicînd:

„Astfel poziția noastră naturală e numai în alianța cu aceia, care se luptă pentru aceleași bunuri ideale. Călea ce trebuie să apucăm, nu poate fi decât calea onoarei, a celei onoare interne, care ne stoarce înainte de toate respect pentru noi înșine și apoi respectul altora față cu modul nostru de luptă.”

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

De pe lîngă Alba-Iulia, 10 Sept. 1894.

Cetind în „Tribuna” nota „O sentență”, în care se sbiciește purtarea advocatilor români din Alba-Iulia, nevoind a apăra pe un Român asuprit, nu pot a nu aduce la cunoștința on. public niște cazuri și mai scandaloase despre acești zîși Români. Casul prim este casul suspendării advocatului Rubin Patîța dela praxa de advocatură pe timpul cât îi va dura temnița, la care este judecat în procesul Memorandului. Comitetul camerei advocatiale din Alba-Iulia este compus majoritate din Români. Chiar în sedința de sub întrebare au fost 4 advocați români, 3 ca votați și al 4-lea ca subst. președ. Încă pe timpul când advocatul Patîța se afla deținut în Cluj, adeacă până a nu ajunge în temnița din Vaș, subst. președinte a grăbit a convoca comitetul disciplinar al camerei și fără a mai asculta pe dejudecatul martil ar devotamentului său pentru națiunea sa, a compus din inimicii personali consiliu de judecată, și a hotărît suspendarea numitului bărbat național dela praxa de advocatură. Nici sentența judecătorească nici legea nu i-au îndreptățit la acest pas. Această suspendare e unică până acum în viața advocatiale, căci pentru delict de presă încă nici un advocat n'a fost suspendat, ba ce e mai mult nici acel advocat, care au omorît în duel pe contrarul său nu s'a oprit în praxa advocatiale.

O monstruositate a comis camera advocatiale din Alba-Iulia și numai spre rușine poate servi acelor advocați români, care au contribuit cu votul lor la aducerea acelei hotărîri.

Al 2-lea cas tot așa de regretabil a sîrșit și preoțiimea din Alba-Iulia cu ocasiunea procesului Memorandului, când cu pornirea domnului Patîța, în loc să-l însușască barem până la gară, s'au exprimat cu cuvinte foarte proaste, care aici nu le pot aminti, tot așa s'a întâmplat și cu îndemnarea poporului ca să participe la procesul Memorandului sfîtuind poporul: Mergeți acasă și aveți pace și veți vedeți de lucrurile voastre, ear' când s'a întors martirul dela Cluj am văzut preoți sus la fereastra balconului la casa orașului între inimicii noștri seculari, care asmuțau gendarmeria și miliția contra poporului nostru venit spre întîmpinarea martirului. Tot așa s'a purtat preoțiimea și când au arestat pe dl Patîța, exprimându-și părerea de bine că „au scăpat de un hoț și tâlhar”.

Multe așa ave a mai zice și despre preoțiimea și învățătorimea de prin pregiur, însă fînesc cu cuvintele: se ne însemnă bine pe acești trădători de neam și unelte oarbe ale inimicilor noștri. Blăstemul să-i ajungă după faptele lor rușinoase.

Un Român

CRONICĂ

Dela condamnări noștri. Ni-se scrie din Seghedin: Azi am cercetat pe iubiții noștri martiri întemnițați în Seghedin. Afară de părintele Lucaci, fiind înainte de 2 zile transferat la Sătmăr, toți sînt deplin sănătoși și suportați cu admirabilă abnegațiune închiisoarea. Seghedin, 9/21 Septembrie 1894. V. Petrovici, parochul Toracului-mic.

Domnișoarele române din Brașov au trimis următoarea telegramă congresului studenților români din Constanța: „Salutăm congresul studenților și-i dorim succese strălucite în lucrările sale menite a ridica virtutea neamului românesc. Pentru d-șoarele române din Brașov: Victoria Branice, Elena Stănescu, Mariana T. Stănescu, Maria Bogdan, Marieta Ilasievici, Agapia Nicolau”.

La temniță. Ni-se scrie din Feleac cu data de 20 c. n.: Cei 12 preoți din tractul Bistriței condamnă în procesul pentru aderență — afară de Ioan Baciu, care pleacă mâine — și-au început osînda de 3 și 2 luni în 17 l. c. la 4 ore d. m. Preotul Chiraleșului Anca și dl Murășan, preotul Cristurului au plecat Sămbătă, ceilalți Duminică la Cluj și conform binevoitoare promisiuni a procurorului, osînda și-o vor împlini acolo.

Manevrele dela Balassa-Gyarmath s'au terminat la 21 c. m. Sa a fost pe deplin mulțumit cu prestațiunile trupelor. Într'un ordin de zi m. Sa a și dat expresiune înaltei Sale mulțumite. Totodată Monarhul a adresat arhiducelui Albrecht un autograf, prin care îi mulțumește atât lui cât și șefului statului-major general baron Beck pentru conlucrarea lor zeloasă. Seara m. S. s'a reîntors la Viena.

Știre teatrală. Sămbătă în 29 Septembrie n. se vor începe reprezentațiunile în teatrul orașenesc din loc. Trupa dlui Leo Bauer, care consistă mai ales din puteri noue, se află deja aproape întreagă aici. Ca reprezentațiune de deschidere se va da comedia „Catacombele”, de Gustav Denis.

Camera maghiară se va întruni la 8 Octombrie n. spun foile maghiare. Primul obiect al ordinea zilei va fi expozitul ministerului de finanțe.

Budgetul Ungariei pe 1895, după-cum anunță „Pol. Corr.”, e gata. Budgetul prezintă la toate resorturile un spor însemnat în cheltuieli. Primul-ministru Wekerle încează acum la acoperirea sumelor cerute. După aceeași foaie, guvernul maghiar e ferm decise a menține echilibrul în gospodăria statului și dacă va fi de lipsă, el va reduce preliminarul cheltuielilor.

Procesele „Dr. ptații”. Procurorul Alex. de Gosdu a formulat acusa în 21 de procese, care cuprind: 12 acuze de agitație contra naționalităților, 8 contra autorităților și 1 contra constituției.

Primatele nu va conduce nici o deputație la m. Sa ca să ceară refuzarea sancționării proiectelor religioare. Așa se zice într-o telegramă din Strigoniu.

Doi feluri de măsuri. Sub acest titlu „Vaterland” dela 20 c. publică o notiță, în care după-ce spune, cum studenții români dela universitatea din Cluj au fost admoniați să nu se amestece în politică, face următoarele observări foarte la loc: în contra acestui lucru nu putem zice nimic. Studenții să studieze și să nu facă politică. Dar' de ce n'au cutezat să vină cu astfel de admonițiuni serioase și pline de iubire în contra tuturor studenților universitari din țeară, cari propagă cultul lui Kossuth? Oristudenții maghiari sînt privilegiați chiar și în exercicierea celui mai nerușinat terorism, pentru-că ministrii Szilágyi și Csáky i-au încurajat la aceasta?

Extinder-a rețelei telefonice ungare. Ministrul de comerț ungar are de gând să extindă rețeaua telefonică astfel, că toate ora-

șele cu sediu comitatens vor fi legate prin telefon cu Budapesta și earăși toate notariatele cercuale cu capitala comitatului lor. Mai departe ministrul va reduce taxa de vorbit care actualmente e de 1 fl. pentru o vorbire ce durează 3 minute, și în fine va crea o „direcțiune supremă telegrafică și telefonică”. Că această extindere grandioasă a rețelei telefonice aduce-vă și folosul material așteptat e întrebare. Cel puțin liniile telefonice de până acum din provincie au produs foarte puțin. Astfel venitul zilnic al liniei telefonice Timișoara — Budapesta în calcul mediu e 19 fl., al liniilor Seghedin — Budapesta și Raab — Budapesta 8—10 fl. Cea mai bună linie e cea dintre Viena și Budapesta. Venitul zilnic al acesteia se urcă iarna la 2000 până 3000 fl. și vara la 1000 până 2000 fl.

Judecătoria cerc. din Codlea, în urma unui decise al reprezentanței municipale a comitatului Brașov, aprobat de către ministrul de interne, va fi strămutată cu 1 Octombrie n. la Brașov.

Publicațiune. În sensul §-lui 25 din art. de lege XXI. din anul 1886 se aduce la cunoștință publică, că comisiunea verificatoare chemată de a rectifica lista membrilor viriliști (celor mai contribuabili) ai comitetului municipal își va ține ședințele în cancelaria protonotarului comitatens în Sibiu în 4 și 5 Octombrie a. c., că în zilele amintite lista menționată va fi expusă spre vedere publică, și se pot face reclamații pentru inducere în trînsa. În sensul §-lui 27 din citatul articol de lege se provoacă toți aceia, care voesc a profita de favorul §-lui 26 al legii menționate, ca în decursul ședințelor să-și documenteze îndreptățirea verbal sau în scris, căci în cas contrar vor rămâne de astă-dată lipsiți de favorul §-lui 26 de a li-se socoti dublu contribuțiunea. Conspictele de dare dela percepător, care servesc de basă la rectificarea listei viriliștilor, sînt expuse în biroul protonotarului și din ziua de astăzi până în 2 Octombrie inclusive se pot face reclamații contra acestora. Lista viriliștilor stabilită se va afla în 2 Octombrie a. c. la casa comitatului și se va expune spre vedere publică în decurs de 15 zile în cancelaria protonotarului comitatens; recusele contra ei se pot substerne în termenul acesta la comisiunea de revizuire permanentă.

Bal în Năsăud. La 4 Octombrie st. n. a. c. se va arăgia în Năsăud, în sala de gimnastică dela gimnasiu un bal. Venitul curat este destinat în favorul fondului societății de ajutorare a școlărilor gimnasiali și universitari „Vasile Nașcu”. Prețul de intrare: pentru o persoană 1 fl., pentru o persoană în familie 80 cr. Începutul la 8 ore seara.

Serată literară și petrecere cu dans în Giula. Ni-se scrie din Giula: Serată conform programului s'a început cu cuvîntul de deschidere al dlui D. Voniga. În locul al doilea a delectat publicul cu citirea unei prea frumoase ese teologice-filosofice despre „Raportul rer. creșt. față cu omenime” dl T. Gubaș, teolog absolvent. A urmat declamarea poeziei „Dan, căpitan de plaiu”, a lui V. Alexandri, de dl I. Toldan și după aceasta piesa: „Despre conceptul culturii”, compusă și citită de dl D. Voniga. Dl M. Besan, teolog absolvent a discutat despre importanța istoriei naționale. Serata s'a terminat prin o frumoasă cuvîntare rostită de dl D. Voniga. După serată a urmat o petrecere cu joc. Petrecerea s'a început cu jocurile cele mai frumoase naționale, cu „Călugerul” și „Bătăta”. În tot decursul petrecerii nu s'a putut auzi nici o vorbă ungurească și nici „csárdasuri”, ci începînd orchestra cu „Deșteaptă-te Române”, până în zori de ziua tinerii de ambele sexe au saltat în „Ardelene”, „Valse” și „Cadrille”.

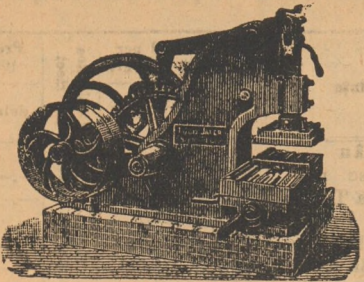
Un fapt imbecurător. În 15/27 August s'a sfîșit biserica gr-cat. nou edificată din comuna Gherța-mare, în comitatul Ugocea. De însemnat e, că poporeni din această comună, deși sînt în număr numai de 7—800 suflete, au ridicat o școală frumoasă, casă parochială și acum au zidit și o biserică frumoasă. Semnalul acest fapt imbecurător, ca să servească de exemplu și altora.

Școala confesională gr-or. din Babsa. „Dreptatea” publică o corespondență din Babsa, în care se spune, că protopretul Ioanoviciu a convocat primăria comună de acolo în Chiseteu și a sfătuit-o să lucre din toate puterile pentru prefacere a școlii lor confesională în școală de stat. Judele secundar Ioan Laichiu i-a răspuns însă, că primăria nu are a face nimic cu aceasta. De această părere au fost și ceilalți jurați. Pe de altă parte preotul local V. Crașovan a convocat sinodul parochial, care a luat la protocol, că lor nu le trebuie școală comună, ci rămân pe lîngă școala confesională. Felicităm pe bravi poporeni din Babsa pentru ținuta lor demnă și hotărâtă.

Necrolog. Din Sighetul-Marmăției primim știrea despre încetarea din viață a lui Ioan Popp, profesor și protopop on., întemplat la 22 Septembrie n. în anul al 58-lea al vieții și al 27-lea al preoției sale.

„Școală ungurească” făcea în Orade un profesor, acum suspendat, care chema pe elevii școlii reale și ai sei în bibliotecă, silindu-i acolo la acte imorale. „Nemzeti Ujság” spune această groznicie pedagogică a profesorului maghiar.

Un fapt trist ni-se semnalează din Beiuș: La 19 c. n. s'a ținut acolo alegerea de vicenotar opidan. Candidați la acest post au fost 4 Români și un Maghiar. Ales a fost



Mașini pentru țiglarii

după sistemele cele mai probate precum și aranjamente complete de țiglarie, fabrici de chamotte, de țigle horșite, de țevi de lut, de tement, de gips, furnizează ca specialitate cunoscută

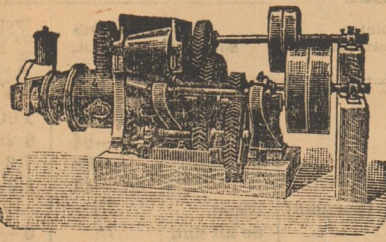
LOUIS JÄGER,

fabrică de mașini pentru țiglarie în KÖLN-EHRENFELD.

Representanță generală pentru Ungaria:

Inginerii: **Gedeon & Kont**, odinioară **I. Gedeon**,
biourul tehnic: Váci-Körút 68. **Budapesta**
Alkotmány-utca 31.

Prețuri curente și preliminarie de spese gratis.
Referențele cele mai fine, aranjamente executate se
pot vedea în lucrare. [1961] 3-3



INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Un căzan de vapor

în stare cea mai bună, cu presiune
de 5 atmosfere și 16 metri □
suprafață, precum și 7 petri
fundamentale se vând cu
preț avantajos. [2106] 3-3

BERERIA

erezilor lui I. Habermann.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA”

în SIBIU.

fundată în anul 1868

[158] 31-26

asigură prelungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru term-nuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1890 fl. 853,550.84	în a. 1869—1890 fl. 648,890.50
în a. 1891 „ 51,643.38	în a. 1891 „ 48,316.91
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
Suma fl. 989,031.85	Suma fl. 808,118.57

1 797.150 fl. 42 cr.

Conform bilanțului pentru 1893 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
864.028 fl. 70 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu,
(Strada Căminului Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov
(H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

La „Institutul Tipografic” în
Sibiu se află de vânzare:

Portretul domnului

Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

Portretul domnului

Dr. V. LUCA CIU.

în mărime de 38×28 cm.

Cu 50 cr.

TABLOUL

Deputațiunii române la Viena.

Cu 2 fl.

TABLOUL

„CONFERENȚEI NAȚIONALE”.

în mărime 33×50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
postă fl. 1.70.

Tabloul condamnaților

in
PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

Tabloul apărătorilor.

Cu 3 fl.

TABLOUL

BIUROULUI DE PRESĂ.

Cu 3 fl.

Tragerea
poimâne

Losuri à 1 fl.

dela expoziția din
Lemberg.

[2090] 8-14

Câștigul principal

60.000

Florini.

**11 Losuri 10 fl. —
6 Losuri 5 fl. 50**

pentru porto și lista câștigurilor sunt a se alătura încă 20 cr.

recomandă:

Biourul de loterie
al expozițiunii regnicolare din Lemberg.

Viena, I. Bartensteingasse 4.

Se capătă în Sibiu la **Iacob L. Adler**, schimbător de bani.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1894.

Budapesta—Predeal									
Tren mixt	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.05	8.05	8.05	2.15	pl. Viena	sos.	3.00	1.55	1.55	7.20
8.25	2.10	1.55	6.00	Budapesta	↑	5.50	7.00	1.50	8.15
11.24	4.07	3.58	9.05	Szolnok	↑	2.30	5.23	3.50	11.46
1.55	5.46	11.38	12.50	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.21	10.05
3.46	7.08	1.50	2.12	Oradea-mare	pl.	2.25	11.04	8.43	12.23
4.00	7.15	2.24	2.19	pl.	sos.	2.18	10.44	8.38	11.41
4.39	7.43	3.08	2.49	Mező-Telegd	↑	1.52	10.07	8.13	11.07
5.22	8.18	3.46	3.24	Rév	↑	1.26	9.30	7.47	10.32
5.45	4.07	4.07	4.07	Bratca	↑	9.10	10.13		
6.34	9.07	4.58	4.17	Ciucia	↑	5.40	12.47	8.31	7.08
7.18	9.37	5.32	4.50	Huedin	↑	4.52	12.17	7.53	6.39
8.06		6.24		Ghirbén	↑	2.55	6.53		8.00
8.32	10.87	6.59	5.55	pl.	sos.	2.00	11.01	6.14	5.25
8.49		8.40	6.11	Cluj	↑	10.45	5.45	4.48	6.47
9.06		9.08	6.27	Apătida	↑	5.18	4.23	6.29	
10.08		10.40	7.27	Ghirbén	↑	9.23	3.53	3.00	5.21
10.37		11.25	7.50	Cucerdea	↑	8.53	3.06	2.20	4.47
10.59		11.54		Uioara	↑	2.48	2.00	4.29	
11.07		12.04		Vintul-de-sus	↑	2.40	1.51	4.23	
11.31		12.34	8.17	Aid	↑	8.23	2.11	1.23	4.02
11.48		1.00	8.33	Teiuș	pl.	8.06	1.45	12.54	3.42
12.25		1.40	8.38	pl.	sos.	7.59	1.10		2.49
12.50		2.17		Crăciunel	↑		12.39		2.27
1.04		2.35	9.09	Blaj	↑	7.30	12.24		2.13
1.35		3.14		Mickassza	↑		11.43		1.39
1.50		3.34		pl.	sos.	6.56	11.29		1.08
2.18		3.49	9.44	Copșa-mică	pl.	6.54	11.14		1.11
2.32		4.11	9.59	Medias	↑	6.41	10.55		12.46
3.04		4.48	10.22	Elisabetopol	↑	6.20	10.21		12.16
3.39		5.27	10.51	Sighișoara	↑	5.53	9.42		11.39
4.01		6.10	11.12	Hașfalău	↑	5.38	9.13		11.17
5.26		7.50	12.26	Homorod	↑	4.27	7.45		10.02
6.08		8.30	12.58	Agostonfalva	↑	3.53	7.01		9.22
6.40		9.08	1.16	Apătida	↑	3.37	6.35		8.57
7.16		9.38	1.34	Feldioara	↑	3.16	5.55		8.23
8.00		10.25	2.09	pl.	sos.	2.45	5.08		7.43
		11.00	2.19	Brașov	pl.	7.01	2.18		10.37
		12.26	3.01	Timiș	↑	6.00	1.42		9.57
		1.11	3.31	Predeal	↑	5.00	1.12		9.30
		8.45	9.15	sos. București	pl.	7.45			4.40
Murș-Ludos—Bistrița									
4.00	9.10	4.20		Murș-Ludos	↑		6.46		7.21
7.07	1.01			Tagu-Budatelic	↑				4.15
9.59	4.55			Bistrița	↑				1.16
Sibiu—Cisnădie.									
	5.30	2.20		Sibiu	↑	7.10	8.54		
	6.06	2.56		Cisnădie	↑	6.36	8.20		

Nota: Oarele însemnate în stânga stațiilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numeri încaușrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.